

[Niels Helveg Petersen]

kale venstre og af det konservative folkeparti i forbindelse med augustforhandlingerne. Jeg er enig i, at netop det at knytte det til afskrivningsgrundlaget kan rejse nogle problemer. Derfor har forslagsstillerne ikke i forslaget lagt sig fast på dette, men i stedet efterlyst bredere undersøgelser af, om der er muligheder for ad anden vej at nå det samme.

Økonomiministeren er i øvrigt inde på den interessante og rigtige betragtning, som er helt central ved denne diskussion, at det privatøkonomisk kan være fordelagtigt for en virksomhed at skride til afskedigelser, men at dette jo har samfundsmæssige perspektiver i meget høj grad. Ved afskedigelse af en enkelt mand påføres samfundet i realiteten rent umiddelbart omkostninger på op til 65.000 kr. om året i øget arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg synes nok, at væksten i arbejdsløshedsunderstøttelserne i de senere år, som nu samlet udgør ca. 10 mia kr., som samfundet intet får for, må give os noget at tænke på, må få os til at stille det spørgsmål, om ikke det er muligt at indrette os mere fornuftigt end at sige til folk, der ikke er behov for i produktionen: nu får I en understøttelse, til gengæld forbyder vi jer totalt at foretage jer noget fornuftigt.

Hr. Poul Nielson har jeg ikke særlige bemærkninger til. Forslagsstillerne har ikke fundet det hensigtsmæssigt at gå ind i en lang økonomisk udredning af grundlaget for forslaget, fordi det til syvende og sidst er noget, der skal undersøges, hvad der kan komme ud af det, og det er grunden til, at forslaget er udformet så kort.

Til hr. Ellemann-Jensen vil jeg gerne sige, at der vel kan blive et problem, en forvridding mellem, som hr. Ellemann-Jensen udtrykte det, gode og dårlige virksomheder, dem, det går godt, og dem, det går skidt. Det vil jeg ikke afvise, men jeg vil gerne pege på, at den værste forvridding, vi kan komme ud for overhovedet i vores erhvervs politik, er den, at man erhvervs politisk griber ind med ambulancetjeneste over for de virksomheder, der går dårligt, fordi det er perspektivløst. Vi har set, at andre lande med uheldsvangre resultater har betrådt den vej, og en form for erhvervs politik, der griber an og yder en stor samfundsmæssig støtte til virksomheder, hvis produkter der ikke er nogen stærk afsætning for og ikke kan blive det, er selvfølgelig at gå den helt forkerte vej. Dette forslag indebærer

en erhvervs politik, der retter sig langt stærkere mod de virksomheder, som har muligheder for at udvide produktion, beskæftigelse og eksport.

Må jeg endelig sige om EF-spørgsmålet til hr. Ellemann-Jensen, at jeg er temmelig overbevist om, at det vil være muligt at indrette ordninger her, som vil være fuldt i overensstemmelse med vores EF-forpligtelser.

Jeg vil gerne sige til hr. Hjortlund Christensen, at forslaget ikke er rettet imod små virksomheder. Små virksomheder vil alt afhængig af ordningens udformning fuldt ud kunne komme til at nyde godt af mulige forslag på området.

Både hr. Ole Olsen, hr. Kaj Hansen og hr. Wilhjelm er inde på spørgsmålet, om ikke man også kunne tænke sig at anvende pisen og sige, at det skal gøres ufordelagtigt at gennemføre afskedigelser. Hr. Wilhjelm spurgte direkte, om det, vi forestillede os, var en gulerodsordning eller en piskeordning. Det er så klart og tydeligt den første. Den anden ordning tror jeg ville komme til at rejse en lang række yderligere problemer, hvorimod det, i det øjeblik, man giver en økonomisk tilskyndelse, som der står i forslaget, vil kunne komme til at hjælpe os med at løse nogle problemer.

Hr. Wilhjelm harcelerede i øvrigt over, at vi med dette forslag spildte folketingets tid, hvorefter hr. Wilhjelm jo lige netop greb ind i hele denne væsentlige diskussion og i øvrigt selv fremkom med sit syn på dette meget væsentlige spørgsmål om, hvorledes vi faktisk fordeler tilskyndelsen til virksomhederne til rationalisering og afskedigelse og til en måske mere positiv holdning til opretholdelse af beskæftigelsen. Jeg synes, hr. Wilhjelms indlæg i sig selv var et dementi af, at det var spild af folketingets tid at rejse problemstillingen her i en ny form.

Forslaget til folketingsbeslutning er med vilje ikke præcist formuleret. Forslagsstillerne ved lige så lidt som andre i dag, hvorledes man konkret kunne løse nogle af de administrative problemer, der rejser sig med dette. Men til gengæld er der et løfte om, at vi her kunne udvikle et nyt instrument i den økonomiske politik, det har de økonomiske vismænd klart peget på. Vi ser frem til, at man under udvalgsarbejdet kan finde frem til et fornuftigt kommissorium for et sådant videre